

طبقه کارگرو زحمتکشان عراق در مبارزه علیه چپاولگری گروه های مافیائی حاکم، تنهائیسند

چندروزی است که شاهد شورش های توده ای در شهرهای مختلف عراق هستیم و دولت عراق مثل همپالگیهای خود در ایران و سایرکشورهای خاورمیانه، با توپ و تانگ و مسلسل به مقابله با تظاهرکنندگان دست زده است. تاکنون بیش از صد نفر کشته و هزاران مجروح حاصل سیاست سرکوبگری بیرحمانه حاکمان عراق بوده است. بیکاری گسترده جوانان، تشدید استثمار شاغلین، فقدان تامین اجتماعی، نبودتضمین شغلی، سطح پائین رسیدگی به بهداشت و سلامت جامعه، کمبود مسکن، ثروت اندوزی گروه های حاکم که طبقه صاحب سرمایه و ثروت عراق را تشکیل میدهند و بصورت مافیائی دسترنج توده ها و درآمد های حاصل از منابع طبیعی را میان خود تقسیم کرده و به جیب میزنند، رانت خواری و فساد گسترده دستگاه های دولتی و بوجود آمدن شکاف عظیم بین حاکمان اقتصادی و سیاسی و توده زحمتکش... علت اساسی شورشهای اخیر در عراق است و در این مواجهه بی شک توده های زحمتکش عراق تنها نیستند، برپایه همین عوامل ناشی از یک تازی سرمایه و سود در سرتاسر جهان است که شاهد اعتراضات توده زحمتکش در مصر، سودان، ایران، افغانستان، آمریکای لاتین، اروپا، آسیا و دیگر کشورهای دنیا هستیم.

اعتراضات اجتماعی بر علیه نظام سرمایه و سود، در هر کشوری در چهارچوب مناسبات حاکم و توازن قوا و سطح تجربه، فرهنگ و آگاهی های سیاسی و طبقاتی اشکال مختلف مبارزه و اعتراض عمومی را به خودمیگیرد و نتایج و تبعات مختلفی را برجای میگذارد. بهانه خیزشهای توده ای این دوره هر چیزی که بوده باشد و هر فرد و گروه اجتماعی که کلید آنرا زده باشد، اما آنچه که مسلم است، طغیان و رودروئی اکثریت توده های محروم و به جان آمده از ستم و استثمار، با طبقات حاکم و نظام سرمایه داری مستقر، مضمون اصلی مبارزه و رودروئی آنها را تشکیل میدهد.

توده های زحمتکش مردم عراق یکی از ستمدیده ترین مردم جهان در دود ده گذشته هستند. ده سال محاصره اقتصادی با میلیونها گرسنه و صد هزار کشته، اشغال نظامی توسط امپریالیسم آمریکا، ظهور داعش، جنگهای نیابتی و اکنون چپاولگری سران مرتجع گروه های مختلف مذهبی و ایلی و عشیره ای، دمار از روزگار توده های تحت ستم و استثمار در آورده است. خشم و نفرت توده های به جان آمده و شور انقلابی انبوه قیام کننده در خیابانهای شهرهای همچون نصریه و بغداد که در برابر گلوله نیروهای مسلح سینه سپر کرده اند، امید به پیروزی بر اهریمن سیاه زور و سرمایه را در دلها زنده میکند. معهدا تاریخ گواه است که قیام توده نامتشل و بدون اتکاء به طبقه قدرتمندی که رسالت دگرگونی های عمیق اقتصادی و سیاسی به نفع توده های کار و زحمت را بردوش دارد، یا با سرکوب مواجه میشود و یا با فریب به شکست کشانده میشود. در عین حال روشن است که توده های به جان آمده منتظر ظهور طبقه کارگر آگاه و متشکل و متحزب نمی مانند. طبقه کارگر و توده ها تحت فشارهای متعدد اقتصادی، سیاسی و فرهنگی و غیره بر اساس نیازهای حیاتی خود ناگزیر به اعتصاب، اعتراض و قیام دست میزنند. در چنین موقعیتی وظیفه نیروهای پیشرو است که با سازماندهی شوراهای محل کار و زیست به ارتقاء آگاهی، تشکل یابی و هدفمند شدن مبارزات توده ها یاری رسانند و آنها را از دامچاله های عوامفربیان، کشورهای امپریالیستی و دول مرتجع منطقه آگاه کرده و در ایجاد زمینه اقتدار توده ای و بدست گرفتن سرنوشت خود از طریق شوراها یاری رسانند.

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ضمن حمایت از قیام توده های زحمتکش مردم عراق، احزاب سازمانها و نهاد های انقلابی، سوسیالیست و مترقی و کارگران و زحمتکشان را به پشتیبانی از مبارزات توده های مردم عراق فرا میخواند.

پیروزی مبارزات کارگران و توده های زحمتکش عراق

سرنگون باد نظام سرمایه داری

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست 17 مهرماه 98